

Súd: Okresný súd Revúca
Spisová značka: 6C/285/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6815203321
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Šedivec
ECLI: ECLI:SK:OSRA:2016:6815203321.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Revúca sudcom JUDr. Miroslavom Šedivcom v právnej veci navrhovateľa: PROFI CREDIT Slovakia, s r.o., IČO: 35 792 752, sídlo Pribinova 25, 824 96 Bratislava 26, zastúpený Advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková, s. r. o., sídlo Pribinova 25, 810 11 Bratislava, proti odporkyni: G. K.Č., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom H. XX, XXX XX H., o zaplatenie 121,11 Eur s príslušenstvom,, takto

rozhodol:

Návrh z a m i e t a .

Žiadny z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov konania.

Odporkyni priznáva oslobodenie od súdnych poplatkov v celom rozsahu.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa návrhom podaným dňa 07.05.2015 proti odporkyni domáhal zaplatenia 121,11 Eur s príslušenstvom, na tom skutkovom základe, že dňa 30.01.2008 navrhovateľ ako veriteľ uzatvoril s odporkyňou ako dlžníkom zmluvu o revolvingovom úvere č. 8200006569, na základe ktorej navrhovateľ poskytol odporkyni úver vo výške 331,94 Eur, ktorý sa odporkyňa zaviazala vrátiť spolu s úrokom v 12 mesačných splátkach po 39,53 Eur. Následne dňa 19.05.2008 navrhovateľ poskytol odporkyni úver vo výške 474,36 Eur, ktorý sa odporkyňa zaviazala splatiť v 12 mesačných splátkach vo výške 39,53 Eur. Odporkyňa navrhovateľovi zaplatila do okamžitej splatnosti úveru dňa 20.11.2014 iba 827,61 Eur a 121,11 Eur navrhovateľovi nezaplatila.

Súd vo veci rozhodol platobným rozkazom č.k. 6C/285/2015-19 zo dňa 17.06.2015, ktorým podanému návrhu navrhovateľa v celom rozsahu vyhovel a ktorý bol zrušený podľa § 174 ods. 2 O. s. p. včas podaným odôvodneným odporom odporkyne, ktorá v ňom požiadala o splátky dlhu.

Súd vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania podľa § 115a ods. 2 O. s. p., podľa ktorého pojednávanie nie je potrebné nariaďovať ani v drobných sporoch, pričom podľa § 29 O. s. p. sa drobným sporom rozumie spor, ktorého hodnota pohľadávky bez príslušenstva v čase začatia konania neprevyšuje 1000,- Eur.

Súd vo veci vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi predloženými navrhovateľom: oznámenie o zosplatnení č. I. 3, zmluva o revolvingovom úvere č. I. 5, zmluvné dojednania č. I. 6, oznámenie o schválení úveru č. I. 7, doručenky č. I. 8, karta klienta č. I. 9, na základe ktorých súd zistil nasledovný skutkový stav:

Navrhovateľ ako veriteľ a odporkyňa ako dlžník uzatvorili dňa 25.01.2008 zmluvu o revolvingovom úvere č. 8200006569, na základe ktorej bol odporkyni poskytnutý úver vo výške 10.000,- Sk za odplatu vo

výške 4.292,- Sk, ktorý mala odporkyňa zaplatiť v 12 mesačných splátkach vo výške 1.191,- Sk. Dňa 19.05.2008 bol odporkyňi poskytnutý ďalší revolvingový úver vo výške 474,36 Eur, ktorý mala odporkyňa zaplatiť v 12 splátkach vo výške 39,53 Eur.

Podľa bodu 13.1 zmluvných dojednaní, v prípade omeškania dlžníka s úhradou splátky úveru o 35 dní sa všetky záväzky dlžníka stanú okamžite splatnými, ak sa zmluvné strany nedohodnú inak. Odporkyňa prestala poskytnutý revolvingový úver riadne a pravidelne splácať v mesiaci jún 2009, preto navrhovateľ listom zo dňa 08.10.2009 odporkyňi oznámil, že je v omeškaní so splátkami splatnými v celkovej sume 92,59 Eur pri najstaršej splátke o 74 dní a v prípade, ak sa odporkyňa dostane do omeškania s úhradou ktorejkoľvek splátky o viac ako tri mesiace a uplynie 15 dní od doručenia tohto oznámenia, stanú sa všetky záväzky zo zmluvy splatnými. Toto oznámenie bolo odporkyňi doručené dňa 12.10.2009, odporkyňa následne navrhovateľovi zaplatila ešte v mesiaci október 2009 dňa 16.10.2009 sumu 20,- Eur, a v dobe od 21.01.2010 do 30.12.2011 postupne spolu 109,53 Eur. Po uplynutí lehoty 15 dní od doručenia oznámenia zo dňa 08.10.2009 odporkyňi, t.j. ku dňu 27.10.2009 bola odporkyňa v omeškaní so zaplatením časti splátky splatnej dňa 26.08.2009 a so zaplatením dvoch splátok splatných dňa 26.09.2009 a dňa 26.10.2009. Navrhovateľ oznámenie zo dňa 08.10.2009 o zosplatnení úveru opakovane doručil odporkyňi aj dňa 04.11.2014.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka (v roku 2009 bolo toto ustanovenie súčasťou Občianskeho zákonníka ako § 53 ods. 8), ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

Podľa § 392 ods. 1 veta prvá Obchodného zákonníka, pri práve na plnenie záväzku plynie premlčacia doba odo dňa, keď sa mal záväzok splniť alebo sa malo začať s jeho plnením (doba splatnosti).

Podľa § 397 Obchodného zákonníka, ak zákon neustanovuje pre jednotlivé práva inak, je premlčacia doba štyri roky.

Podľa § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. v znení zákona č. 102/2014 Z. z., ktorý nadobudol účinnosť dňa 01.05.2014, orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že medzi navrhovateľom a odporkyňou bola uzatvorená zmluva o tzv. revolvingovom úvere, ktorú možno právne kvalifikovať ako zmluvu o úvere podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka, ktorá sa ako spotrebiteľský právny vzťah spravuje aj ustanoveniami zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch ako aj ustanoveniami § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských právnych vzťahoch. Osobitné ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách aplikáciu Obchodného zákonníka na určitý právny vzťah v rokoch 2008 - 2009 výslovne nevylučovali (ustanovenie § 52 ods. 2 veta tretia Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 01.04.2015 už z dôvodu zákazu retroaktivity v predmetnej veci aplikovať nemožno), pričom samotný Obchodný zákonník konštruoval a konštruuje niektoré aj výslovne spotrebiteľské vzťahy, a to nielen zmluvu o úvere, ale napr. aj zmluvy o bežnom a vkladovom účte, resp. vzťahy z cestovného šeku, ako absolútne obchody. To, že i spotrebiteľskú zmluvu možno uzavrieť aj podľa Obchodného zákonníka, je zrejme z ustanovenia § 369 ods. 3 Obchodného zákonníka v znení účinnom od 01.02.2013, podľa ktorého ak záväzok vznikol zo spotrebiteľskej zmluvy a dlžníkom je spotrebiteľ, možno dohodnúť úroky z omeškania najviac do výšky stanovenej podľa predpisov občianskeho práva. V tomto ustanovení zákonodarca jednoznačne akceptuje vznik spotrebiteľských vzťahov i v rámci Obchodného zákonníka. Nielen preto vôbec neobstoja názory o údajnej nevýhodnosti Obchodného zákonníka pre spotrebiteľa, ktoré vychádzajú z eklektívneho a izolovaného porovnávania niektorých právnych inštitútov v ich

úprave podľa Občianskeho a Obchodného zákonníka. Nepochybne niekedy je Obchodný zákonník pre spotrebiteľa ako dlžníka nevýhodný (napr. na prvý pohľad, no nie v každom prípade, v určení premičacej doby štyroch rokov, na rozdiel od trojročnej premičacej doby podľa Občianskeho zákonníka), no inokedy je pre dlžníka spotrebiteľa výhodnejšia aplikácia Obchodného zákonníka namiesto Občianskeho zákonníka (napr. pri určení dĺžky premičacej doby po uznaní záväzku, keď Obchodný zákonník určuje premičaciu dobu v trvaní štyroch rokov a Občiansky zákonník v trvaní desiatich rokov). Premičanie záväzkov zo zmluvy o úvere ako absolútneho obchodu podľa § 261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka v znení účinnom do 31.01.2013 sa preto spravuje výlučne ustanoveniami Obchodného zákonníka, podľa ktorého § 397 je premičacia doba štvorročná.

Na základe uzatvorenej zmluvy navrhovateľ poskytol odporkyni dva revolvingové úvery, ktoré mala odporkyňa zaplatiť v splátkach vo výške 39,53 Eur mesačne splatných postupne od 26.02.2008 do 26.01.2010. Odporkyňa ku dňu 08.10.2009 bola v omeškaní so zaplatením splátok v celkovej výške 92,59 Eur, z ktorých po doručení oznámenia o zosplatnení úveru navrhovateľovi zo dňa 08.10.2009 odporkyni zaplatila odporkyňa iba časť vo výške 20,- Eur plnením zo dňa 16.10.2009. Po uplynutí lehoty 15 dní od doručenia oznámenia zo dňa 08.10.2009 odporkyni, t.j. ku dňu 27.10.2009 bola odporkyňa v omeškaní so zaplatením časti splátky splatnej dňa 26.08.2009 a so zaplatením dvoch splátok splatných dňa 26.09.2009 a dňa 26.10.2009. Preto podľa § 565 Občianskeho zákonníka v spojení s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka stal sa zvyšok dlhu odporkyne splatným v celosti dňa 27.10.2009. Ak by aj nedošlo k zosplatneniu celého zvyšku dlhu odporkyne ku dňu 27.10.2009, zvyšok dlhu odporkyne by sa stal splatným v pôvodne stanovených termínoch splatnosti jednotlivých splátok od 26.08.2009 do 26.01.2010, pretože navrhovateľ nepreukázal, že by uskutočnil ďalší právny úkon smerujúci k predčasnému zosplatneniu jednotlivých splátok. Opakované doručovanie oznámenia navrhovateľa zo dňa 08.10.2009 o zosplatnení úveru odporkyni znovu dňa 04.11.2014, nemohol mať pre splatnosť dlhu odporkyne žiadny vplyv, už z dôvodu, že všetky zostávajúce splátky dlhu odporkyne by sa stali riadne splatnými už pred dňom opakovaného doručenia oznámenia navrhovateľa zo dňa 08.10.2009 odporkyni. Navrhovateľ ani na opakovanú výzvu súdu svoje skutkové tvrdenie o tom, že k splatnosti dlhu odporkyne malo dôjsť dňa 20.11.2014 nijako nezdôvodnil. Na základe v konaní zisteného skutkového stavu tak plynie záver, že dlh odporkyne sa stal splatným v celosti dňa 27.10.2009, resp. v pôvodne dohodnutých dátumoch splatnosti jednotlivých splátok od 26.08.2009 do 26.01.2010. Navrhovateľ podal návrh na súd dňa až 07.05.2015, t.j. po uplynutí zákonom stanovenej štvorročnej premičacej doby.

Podľa § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. v znení účinnom od 01.05.2014 súd rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premičania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

Prechodné ustanovenia § 29b a § 29c zákona č. 250/2007 Z. z. vo vzťahu k úprave zavedenej zákonom č. 102/2014 Z. z. sa nedotýkajú ustanovenia § 5b. Len stručná dôvodová správa k tomuto ustanoveniu uvádza, že s ohľadom na (avšak pre potrebu takejto právnej úpravy bližšie nešpecifikované) potreby aplikačnej praxe sa jednoznačne ustanovuje povinnosť ex offio postupu orgánov dozoru a orgánov posudzujúcich nároky zo spotrebiteľskej zmluvy skúmať a vyhodnocovať prekážky uplatnenia práva predávajúceho voči spotrebiteľovi.

Orgánom rozhodujúcim o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy je aj súd v konaní podľa tretej časti O. s. p. Prihliadať na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, na premičanie alebo na iné zákonné prekážky alebo zákonné dôvody, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho (ktorým je podľa § 2 písm. b) bod 1. zákona č. 250/2007 Z. z. podnikateľ ponúkajúci alebo predávajúci spotrebiteľovi výrobky alebo poskytujúci služby, t.j. aj navrhovateľ) voči spotrebiteľovi, možno len v konaní (správnom alebo súdnom) o nárokoch z uzatvorenej spotrebiteľskej zmluvy. Preto ustanovenie § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. je ustanovením, ktoré svojou povahou je ustanovením procesným upravujúcim postup orgánu rozhodujúceho v konaní o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy. Zákon č. 250/2007 Z. z. obsahuje tak ustanovenia práva hmotného ako aj ustanovenia práva procesného, bez ich bližšieho výslovného členenia na hmotnoprávnu časť upravujúcu hmotnoprávne práva a povinnosti a na časť upravujúcu procesné pravidlá. Preto každé z ustanovení zákona č. 250/2007 Z. z. je potrebné posudzovať z hľadiska jeho povahy, či ide o ustanovenie práva hmotného alebo ustanovenie práva procesného. Toto rozlišovanie má význam z hľadiska časovej

pôsobnosti noriem a teda možnosti aplikácie procesných ustanovení zákona č. 250/2007 Z. z., tu najmä § 5b, v konaniach začatých pred nadobudnutím jeho účinnosti dňa 01.05.2014 ako aj vo všeobecnosti v konaniach, ktorých predmetom je posudzovanie právnych vzťahov zo spotrebiteľských zmlúv uzatvorených pred 01.05.2014.

Každý procesnoprávny vzťah vzniká (je založený) dňom začatia konania - t.j. dňom v ktorom bol súdu doručený návrh na začatie konania (§ 82 O. s. p.) a pri aplikácii vo všeobecnosti prezumovaného princípu aretroaktivity novej právnej úpravy by sa mal tento procesnoprávny vzťah po celý čas trvania procesu spravovať ustanoveniami platnými a účinnými v čase začatia konania (vzniku procesnoprávneho vzťahu) - t.j. platnými a účinnými v deň doručenia návrhu súdu. V oblasti procesného práva však platí ako základná zásada práve princíp nepravej retroaktivity (napr. § 355 O. s. p. ako prechodné ustanovenie k súčasnému O. s. p. v jeho pôvodnom znení a ďalšie prechodné ustanovenia k početným novelizáciám O. s. p. ako aj iné prechodné ustanovenia k iným procesným predpisom). Z povahy procesného práva totiž vyplýva, že nové procesné právo (jeho zmeny) majú pôsobiť výlučne odo dňa nadobudnutia účinnosti nového zákona a to aj pre konania začaté pred jeho účinnosťou. Účinky procesných úkonov súdov a účastníkov, ktoré s nimi spájala (či nespájala) skoršia právna úprava, však zostávajú zachované (Bureš J., Drápal L., Krčmář Z., Občianský soudní řád, Komentář, Praha 2006, s. 1786).

Na základe zásady princípu nepravej retroaktivity procesného práva, tiež na základe absencie osobitnej od tohto všeobecného princípu odchyľnej intertemporálnej úpravy pre ustanovenie § 5b zákona č. 250/2007 Z. z., v spojení s jeho procesným charakterom, je potom potrebné toto ustanovenie vo všeobecnosti aplikovať vo všetkých konaniach, ktorých predmetom je posudzovanie právnych vzťahov zo spotrebiteľských zmlúv, a to aj zo zmlúv uzatvorených pred 01.05.2014, a tiež v konaniach začatých pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti (t.j. pred 01.05.2014).

Súd preto aj bez návrhu, resp. námietky odporkyne prihliadol na skutočnosť, že navrhovateľom žalovaná pohľadávka je v celom rozsahu premlčaná tak čo do istiny ako aj do príslušenstva istiny (úrok z omeškania), ktoré znáša právny osud hlavného záväzku. Preto súd návrh navrhovateľa v celom rozsahu zamietol.

Navrhovateľ bol v konaní neúspešný v celom rozsahu, preto navrhovateľovi právo na náhradu trov konania nevzniklo. V konaní úspešná odporkyňa si nárok na náhradu trov konania neuplatnila, pričom odporkyňa trovy konania preukázateľne ani nevznikli. Preto súd rozhodol o trovách konania tak, že žiadny z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov konania.

Odporkyni v konaní vznikla poplatková povinnosť k zaplateniu súdneho poplatku za odpor proti platobnému rozkazu. Oslobodenie podľa § 4 ods. 2 písm. za) zákona č. 71/1992 Zb. nemožno aplikovať na všetky súdne konania, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, pretože podľa tohto ustanovenia je od poplatku oslobodený len spotrebiteľ domáhajúci sa ochrany svojho práva podľa osobitného predpisu (kde v poznámke pod čiarou je len príkladom uvedený zákon č. 250/2007 Z. z.). Odporkyňa však v konaní neuplatňovala žiadne práva spotrebiteľa podľa osobitného predpisu, iba požiadala o splátky dlhu navrhovateľovi, čo možno subsumovať pod ustanovenia Občianskeho zákonníka resp. Občianskeho súdneho poriadku, ktoré sú predpismi všeobecnými (nad Občianskym zákonníkom alebo Obchodným zákonníkom už s výnimkou Ústavy SR nie je žiadny predpis vyššej právnej sily) a nie predpismi osobitnými, za ktorý nemožno považovať ani zákon č. 258/2001 Z. z., ktorý je skôr predpisom administratívnej povahy upravujúci práva spotrebiteľa len nepriamo stanovením povinností pre poskytovateľov spotrebiteľských úverov. Preto odporkyňa zákonné oslobodenie od súdnych poplatkov podľa § 4 ods. 2 písm. za) zákona č. 71/1992 Zb. nepatrí. O poplatkovej povinnosti odporkyne súd rozhodol podľa § 138 ods. 1 O. s. p. tak, že s prihliadnutím k súčasným osobným a majetkovým pomerom odporkyne, ktorej jediným príjmom je invalidný dôchodok vo výške 270,80 Eur mesačne, súd odporkyni priznal oslobodenie od súdnych poplatkov v celom rozsahu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie na Okresnom súde Revúca do 15 dní odo dňa jeho doručenia písomne v dvoch vyhotoveniach.

Odvolaie musí mať náležitosť podľa § 205 ods. 1 O. s. p. a podľa § 42 ods. 3 O. s. p. Z odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, musí byť podpísané a datované. Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a príloh tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis s prílohami. V odvolaní sa má uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

a) v konaní došlo k nasledovným vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O. s. p.:

- sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
- účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
- v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
- účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
- rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,

- súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav,

- sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali,

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O. s. p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. Exekučný poriadok).